

Wenäjältä.

Lenin rauhanteon puolesta.

Wenäjän Kansankomissarien puheenjohtaja Lenin kirjoittaa Prawdassa:

Saksalaisten wastauksessa, kuten lukijat tietävät, asetetaan meille wieläkin raskaampia ehtoja kuin asetettiin Brest-Litowskissa. Ja siitä huolimatta minä olen täysin wakuutettu siitä, että ainoastaan juopuminen wallankumouksellisesta lauseesta woi kiihottaa joitakin kieltäytymään allekirjoittamasta näitä ehtoja. Siksi juuri minä aloitinkin „Prawdassa” julkaisemissani kirjoituksissa säälimättömän taistelun „wallankumouksellista lausetta” vastaan, että olen nähnyt siinä ja näen nytkin suurimman waaran puolueellemme ja siis wallankumouksellekin. Wallankumoukselliset puolueet, jotka ankarasti noudattawat wallankumouksellisia tunnuslauseita, owat useita kertoja historiassa sairastuneet wallankumouksellisen lauseen tautiin ja sortuneet siihen. Tähän saakka olen pyrkinyt selittämään puolueelle, että on taisteltawa wallankumouksellista korulausetta vastaan. Nyt minun on tehtävä tämä julkisesti. Sillä, ikävä kyllä, minun pahimmat epäilykseni owat toteutuneet.

Tammikuun 21 p:nä 1918 minä luin kokouksessa, johon otti osaa 60 huomatuimpaa Pietarin puoluetoimihenkilöä „teesini yksityis- tahi anastusrauhan nopeaa solmimista koskewasta kysymyksestä” (17 teesiä, jotka tullaan julkaisemaan). Näissä teeseissä (§ 13) minä jo julistin sodan wallankumouksellista korulausetta vastaan, tehden sen mitä pehmeimmässä ja towerillisemmassa muodossa. Tuomitsen nyt tämän pehmeän menettelyni. Minä sanoin, että kieltäytyminen tarjotusta rauhasta „wastaisi ehkä ihmisen halua pyrkiä kauniiseen, repäisewään ja loistawaan, mutta se ei ottaisi lainkaan huomioon luokkawoimain suhteita eikä aineellisia tekijöitä nykyisenä alkaneen sosialistisen wallankumouksen hetkenä”.

17:ssä teesissä minä kirjoitin, että jos me kieltäydymme allekirjoittamasta tarjottawaa rauhaa, niin „suuremmat tappiot tulewat pakottamaan Wenäjän solmimaan wieläkin epäedullisemmän rauhan”.

Käwi wieläkin huonommin, sillä meidän perääntywä ja rauhan kannalle siirtywä armeija kieltäytyy kokonaan taistelemasta.

Ainoastaan hillitön korulause woi näissä oloissa nykyhetkellä kiihottaa Wenäjää sotaan, enkä minä persoonallisesti jäisi hetkeksikään hallitukseen eikä puolueemme keskuskomiteaan siinä tapauksessa jos korulauseen politiikka woittaisi.

Katkeruus on nyt esiintynyt niin kauhean selwästi, ettei sitä woi olla näkemättä. Koko Wenäjän porwaristo iloitsee ja juhlii saksalaisten saapumisen johdosta. Ainoastaan sokeat

ja korulauseen juowuttamat woiwat olla näkemättä sitä, että wallankumouksellisen sodan politiikka (ilman armeijaa ...) on samaa kuin jos kaataisi wettä porwaristomme myllyyn. Dwinskissä komeilewat jo wenäläiset upseerit olkalapuillaan. Rjetshitsissä owat porwarit iloiten ottaneet vastaan saksalaiset. Pietarissa Newskillä sekä porwarillisissa lehdissä („Rjetsh“, „Djelo Naroda“, „Nowyi Lutsh“ y. m.) iloitaan sen johdosta, että saksalaiset tulewat kukistamaan neuwestowallan.

Tietäköön jokainen, että se, joka wastustaa pikaista waikkapa kaikista raskasehtoisinta rauhaa, tuottaa tuhon neuwestowallalle. Meidän on kestettävä raskasehtoinen rauha. Se ei tule pysäyttämään wallankumousta Saksassa ja Europassa. Me ryhdymme walmistamaan wallankumouksellista armeijaa ei korulauseilla eikä huudahduksilla (niinkuin walmistiwat sitä ne, jotka tammikuun 20 p:stä alkaen eiwät tehneet mitään edes pysäyttääkseen meidän pakenewia sotajoukkojamme), waan järjestämällä työllä, teolla, muodostamalla wakawan, koko kansaa käsittäwän, mahtawan armeijan.